Sygn. akt III RC 56/16

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy w Wysokiem Mazowieckiem III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Julita Aronowicz

Protokolant Elżbieta Frankowska

po rozpoznaniu w dniu 10 listopada 2016 r. w Wysokiem Mazowieckiem

sprawy z powództwa małoletnich N. Ł. i J. Ł. (1) reprezentowanych przez przedstawicielkę ustawową J. Ł. (2)

przeciwko M. Ł.

o podwyższenie alimentów

I. Podwyższa alimenty, uregulowane ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Wysokiem Mazowieckiem w dniu 30 marca 2009 r. w sprawie III RC 114/08, od pozwanego M. Ł. na rzecz jego małoletniej córki N. Ł. z kwoty po 350 (trzysta pięćdziesiąt) złotych miesięcznie do kwoty po 500 (pięćset) złotych miesięcznie, a na rzecz jego małoletniego syna J. Ł. (1) z kwoty po 350 (trzysta pięćdziesiąt) złotych miesięcznie do kwoty po 600 (sześćset) złotych miesięcznie, łącznie do kwoty po 1.100 (jeden tysiąc sto) złotych miesięcznie, poczynając od dnia 01 grudnia 2016 r., płatne z góry do dnia 10. każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku uchybienia w terminie płatności którejkolwiek raty, do rąk przedstawicielki ustawowej małoletnich powodów J. Ł. (2);

II. Oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. Zasądza od pozwanego M. Ł. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Wysokiem Mazowieckiem kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem nieuiszczonej opłaty od pozwu;

IV. Koszty procesu pomiędzy stronami wzajemnie znosi;

V. Wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 56/16

UZASADNIENIE

Przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów N. Ł. i J. J. (1) Ł. domagała się podwyższenia alimentów od pozwanego M. Ł. na rzecz dzieci z kwot po 350 zł miesięcznie do kwot po 1.000 zł miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich uprawnionych.

W uzasadnieniu żądania podała, że dotychczasowe alimenty są symboliczne. Małoletni powodowie obecnie są w wieku 10 i 12 lat, uczęszczają do szkoły, ich stan zdrowia zwiększa w znaczny sposób koszty utrzymania. J. Ł. (2) wskazała, że pracuje w szpitalu i zarabia 1.300 zł, zaś M. Ł. prowadzi działalność gospodarczą, nie interesuje się dziećmi, poza alimentami nie wspomaga ich materialnie.

Pozwany M. Ł. wnosił początkowo o oddalenie powództwa.

Ostatecznie uznał powództwo do kwoty po 500 zł na rzecz małoletniej N. Ł. i do kwoty po 600 zł na rzecz małoletniego J. Ł. (1).

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

Ugodą zawartą w dniu 30 marca 2009 r. przed Sądem Rejonowym w Wysokiem Mazowieckiem w sprawie o sygn. akt III RC 114/08 pozwany M. Ł. zobowiązał się uiszczać na rzecz swych dzieci N. Ł. i J. Ł. (1) alimenty w kwocie po 350 zł miesięcznie, w miejsce alimentów w kwocie po 250 zł miesięcznie, zasądzonych wyrokiem tut. Sądu z dnia 21 marca 2006 r. (sygn. akt III RC 4/06.

Aktualnie małoletnia N. Ł. ma 12 lat i uczy się w VI klasie Szkoły Podstawowej w W. Mazowieckiem. Przedstawicielka ustawowa podała, że wyprawka szkolna kosztowała 1.000 zł, składki na „trójkę klasową" i ubezpieczenie wyniosły łącznie 82 zł, wycieczka ostatnio kosztowała 130 zł. Wyżywienie małoletniej N. kosztuje ok. 400 zł miesięcznie, ubrania i obuwie – 150 - 200 zł miesięcznie, środki pielęgnacyjne, czystości – 70 zł miesięcznie, doładowanie telefonu – 30 zł miesięcznie, kieszonkowe – 30 zł miesięcznie. Małoletnia powódka pozostaje pod opieką okulisty i ortodonty. Wizyty u ortodonty są w ramach ubezpieczenia, dojazd do specjalisty do B. kosztuje 50 zł co dwa miesiące. Wizyta u okulisty kosztuje 60 zł, wymiana szkieł co pół roku to wydatek rzędu 200 zł. Leczenie stomatologiczne małoletniej kosztuje 30-40 zł co dwa miesiące. Przedstawicielka ustawowa wskazała, że łączny miesięczny koszt utrzymania N. Ł. wynosi ok. 800 zł.

Małoletni powód J. Ł. (1) ma 10 lat i uczy się w IV klasie Szkoły Podstawowej w W. Mazowieckiem. Przedstawicielka ustawowa podała, że wyprawka szkolna kosztowała 500 zł, składki szkolne wyniosły tyle samo, ile u starszej córki. Wyżywienie małoletniego J. kosztuje ok. 600 zł miesięcznie, ubrania i obuwie – 150 - 200 zł miesięcznie, środki pielęgnacyjne, czystości – 70 zł miesięcznie, kieszonkowe – 30 zł miesięcznie. Małoletni powód ma słabą odporność i często się przeziębia, leki kosztowały ostatnio 200 zł. Dziecko ma skierowanie od dentysty na założenie aparatu, którego koszt wynosi 1.000 zł. J. Ł. (2) wskazała, że łączny miesięczny koszt utrzymania J. Ł. (1) wynosi ok. 1.000 zł.

Przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów J. Ł. (2) zatrudniona jest w Szpitalu (...) w W. Mazowieckiem jako sprzątaczka, zarabia średnio 1.323, 92 zł. Nie posiada majątku nieruchomego, nie ma też długów. J. Ł. (2) mieszka z dziećmi u swoich rodziców, tworzy z nimi jedno wspólne gospodarstwo domowe, utrzymuje, że dokłada się do opłat 400 zł miesięcznie. Przedstawicielka ustawowa otrzymuje świadczenie 500+ przyznane na małoletniego J., otrzymuje też pomoc finansową od swych rodziców.

Pozwany M. Ł. prowadzi działalność gospodarczą polegającą na sprzedaży mięsa i wyrobów mięsnych. W 2015 r. jego dochód wyniósł 117.876, 78 zł, w 2014 r. – 70.002, 88 zł, w III kwartale 2016 r. – 7.077, 30 zł. W II kwartale 2016 r. wykazana została strata w wysokości 1.032, 75 zł. Pozwany zatrudnia sprzątaczkę na ½ etatu, płaci jej 860 zł brutto, księgowej płaci 147 zł miesięcznie. M. Ł. posiada dwa samochody półciężarowe – C. B. i O. (...). Pozwany jest współwłaścicielem w 7/8 cz. działki o pow. 753 mkw położonej w Ł., zabudowanej domem, w którym mieszka wraz z rodziną. Za wodę płaci 260 zł kwartalnie, energia elektryczna kosztuje 2.600 zł – 2.800 zł co pól roku, podatek od nieruchomości wynosi 286 zł rocznie, wywóz nieczystości kosztuje 32 zł miesięcznie, za węgiel pozwany płaci 8.000 zł rocznie. Z drugiego związku małżeńskiego M. Ł. ma dwoje dzieci – P. Ł., urodz. (...) i D. Ł., urodz. (...) Żona pozwanego oczekuje trzeciego dziecka, nie pracuje, z KRUS otrzymuje świadczenie w kwocie 1.000 zł miesięcznie, ponadto świadczenie 500+ przyznane na drugie dziecko.

Powyższe ustalono na podstawie: wyjaśnień przedstawicielki ustawowej J. Ł. (2) (czas nagr. od 00:10:11, k. 38 v. – 39, czas nagr. od 00:10:51, k. 58 v.), wyjaśnień pozwanego M. Ł. (czas nagr. od 00:32:36, k. 39, czas nagr. od 00:12:51, k. 58 v.),zaświadczenia z (...) (k. 4), odpisów skróconych aktów urodzeń dzieci pozwanego (k. 13, 14), rozliczeń podatkowych (k. 15 – 34, 49 - 54), zaświadczenia UM w Ł. (k. 36), zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu J. Ł. (2) (k. 37), karty ciąży (k.48), dowodów wpłat, faktury VAT, decyzji w sprawie wymiaru podatku(k. 55, 56, 57), akt spraw tut. Sądu III RC 114/08 i III RC 4/06.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Art. 138 kro stanowi, że w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Przez zmianę stosunków rozumie się istotne zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji albo istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania poprzez stosowne zmniejszenie albo zwiększenie wysokości świadczeń alimentacyjnych.

Zgodnie z art. 133 § 1 kro rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy z jednej strony od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, z drugiej zaś od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego (art. 135 § 1 i 2 kro).

W przedmiotowej sprawie nie budzi wątpliwości, że małoletni powodowie N. Ł. i J. Ł. (1) nie są w stanie utrzymać się samodzielnie, nie posiadają majątku przynoszącego dochód, z którego można byłoby czerpać fundusze na ich utrzymanie. Od czasu ostatniej regulacji alimentów minęło ponad 7 lat i oczywiste jest, że od tego czasu potrzeby małoletnich powodów wzrosły, co powodowane jest naturalnym rozwojem psychofizycznym dzieci, nauką, rosnącymi cenami towarów i usług. W ocenie Sądu koszt utrzymania małoletniej N. Ł. wynosi 700 - 800 zł miesięcznie, zaś koszt utrzymania małoletniego J. Ł. (1) jest większy i wynosi 800 - 900 zł miesięcznie z uwagi na częste choroby chłopca i konieczność wydatkowania większych sum pieniędzy na jego wyżywienie, na co wskazywała przedstawicielka ustawowa.

Dokonując analizy sytuacji majątkowej i osobistej M. Ł. Sąd uznał, że pozwany jest w stanie płacić alimenty w wyższym niż dotychczas rozmiarze. M. Ł. prowadzi dobrze prosperującą firmę i z uzyskiwanych dochodów jest w stanie regulować alimenty w zwiększonej wysokości.

Analizując usprawiedliwione potrzeby małoletnich powodów oraz możliwości płatnicze pozwanego ojca Sąd doszedł do przekonania, że należy podwyższyć alimenty na rzecz małoletniej N. Ł. do kwoty po 500 zł miesięcznie, a na rzecz małoletniego J. Ł. (1) do kwoty po 600 zł miesięcznie. Regulując w ten sposób rozmiar obowiązku alimentacyjnego pozwanego Sąd miał na uwadze, że pozwany na co dzień nie uczestniczy w procesie wychowywania dzieci, tak więc jego wkład finansowy w utrzymanie małoletnich winien być większy niż matki dzieci.

Sąd uznał, że alimenty wynoszące łącznie 1.100 zł miesięcznie są wystarczające ze strony ojca i w takim rozmiarze wraz z wkładem finansowym ze strony matki pozwolą dzieciom na zaspokojenie ich usprawiedliwionych potrzeb. Roszczenie w pozostałym zakresie zostało oddalone jako zbyt wygórowane.

Strona powodowa domagała się podwyższenia alimentów od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pozwu. Odpis pozwu M. Ł. otrzymał 28 września 2016 r., zaś alimenty za miesiące październik i listopad 2016 r. uregulował w kwotach po 1.100 zł, wobec czego świadczenia alimentacyjne zasądzono od 01 grudnia 2016 r.

O kosztach nieuiszczonej opłaty od pozwu rozstrzygnięto na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Koszty procesu pomiędzy stronami zostały wzajemnie zniesione na podstawie art. 100 kpc z uwagi na częściowe uwzględnienie żądania pozwu.

O rygorze natychmiastowej wykonalności orzeczono na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc.